

Bernja na Hrvaškem in v Dalmaciji. Na Hrvaškem, kder namreč toče ni bilo, bila je po sporočilu „Gosp. lista“ — bernja tako izdatna, da se najstareji ljudje obilniše ne spominjajo; mošt je pa kisleji, kakor lansko leto, ker ni bilo vreme grozdju ugodno ter ima preveč kisline v sebi. — V Dalmaciji so pa imeli slabo trgateg, ker se je grozdje zaradi prevelike suše posušilo in je torej sila malo izdalo. Cena moštu na Hrvaškem pada. V Zagrebški okolici in v Zagrebu samem ponuja se po 6—8 gld.; po Belovarski županiji se dobi najboljšega po 4—5 gld.

V Dalmaciji pa se najbolje ne dobiva spod 20 gld., srednje se dobiva po 12—13 gld.

Dopisi.

V Mariboru 20. okt. (Nepopolisljiva zaslepljenost!) Dne 20. oktobra po volitvi go-dile so se v Mariboru stvari, kakoršnih le na Ogerskem pri ubozih, politično in narodno skoro čisto mrtvih Slovaki in Slovenci najdeš. Z mu-ziko naprej prišla je rajda Seidlnovih hlapcev v mesto iz volišča v Magdalenskem predmestji. Tu so korakali med „purgarsko“ oblečenimi odpad-niki tudi bolj ubogo oblečeni kmetje, katerim se je videlo, da jih davki silno žulijo, davki, katere je z večine napravila Seidlnova liberalna stranka. Med potom so se kmečke sirote odkrivale in pri-klanjale vsakemu škrijcu, ki je ob potu stal in nemčursko procesijo gledal.

Ko pridejo kmečke šalobarde s Seidlnom do kazine, kričijo: „Živio“ Seidl! — Seidl, naš naj-hujši narodni nasprotnik in pa slovenski, „živio!“ Kako si mora silni nemčur v pesti smejati, ko vidi, da ga sami Slovenci z navdušenjem v boj pošiljajo zoper narodnost slovensko in zoper kat. cerkev! —

Sicerkatoličan Wretzl si je kar pot brisal iz čela, ko je po velikem trudu čez prag v kazino stopil. —

V kazini je potem ta čedna družba obed imela, in tu je donelo nemčurski zmagi „živio!“ brez konca in kraja. Kolovodje so pa pritrjevali tej besnosti s tem, da so slovenskim vešam zai-grati ukazali: Naprej zastava slave! Dozdevalo se nam je, kakor da neusmiljeni morilec veselo pesmice pôje svojej žrtvi, katero davi in do smrti muči. — Divja radost trajala je do hladnega ve-čera, ki je pokril vso nagnjusno prikazen! Bolj ne more več rod propasti, kakor se vidi tukaj, ko se zaslepljeni ljudje svojega narodnega dušev-nega propada še veselijo! Ta rod je le za sužnjost!

Iz Celja 20. oktobra. (Volitev drž. po-slancea.) Poročila „Slov. Gospodarja“ o prvotnih volitvah bila so resnična, kajti savinska s škal-sko dolino ste že na predvečer volitve pokazale, da so volilec v veliki večini za preč. g. Kosar-ja čisto navdušeni, in kazalo se je, da bode zmaga

kljub poprijaznenji mladoslovencev z nemšku-tarji vendar le na strani g. Kosar-ja. To so ve-deli privrženci Vošnjaka, ki so se z njim iz Kranjskega pripeljali agitovat v Celji za svo-jega korifeja. Sè svojo grdo surovostjo so se posebno odlikovali: dr. Bratkovič iz Krškega, pi-sač Arko iz Ljubljane in še nekatere neznane nič-le tako, da se je vsem gnjusilo, in je dr. Brat-kovič sè svojimi tovarši moral po pravici marsi-ktero grenko besedo požreti za svoje neotesano-sti, s katerimi je duhovski stan z vsemi privrženci silno psoval, ker so mu gotovo obilni duhovni vo-lileci presedali, bilo jih je ze vsem 19. Kakor muhe okol strdi so ti razsajaleci volilce povsod nadlegovali in so kakih 8 omahljivih res na svoje limanice spravili.

Volitev se je začela ob 9. uri in vodil jo je g. Josek, okr. glavar v Brežicah, ki se je v tem odlikoval, da je v volitveni odbor vzel 2 nem-čurja in 1 mladoslovenca, ter je dve tretjini konservativne stranke čisto prezrl; ona si je po listkih volila 3 gospode: č. g. župnika Ba-lon-a iz Polzele, Boštj. Bohinc-a iz Braslovč in J. Jamnik-a v volitveni odbor, kateremu je bil predsednik dr. Ipavica. Lepo so se držali moške nad Celjem razun Rečičanov in Mozirjanov; prvi so v vsakej krčmi sè svojim županom Se-ljak-om pokazali, da so se novošegnega liberali-zma že precej navzeli, ker so duhovne tako zmer-jali in kleli, kakor bi vsi največji hudodelniki na svetu bili. Oni so tudi glasovali za dr. Vošnjak-a z Laščani in nekaterimi Vraničani in 6 volilcev iz Št. Jurja pod Rifnikom. Volitev prva je pokazala sijajno večino za g. Kosar-ja, ker pri vsem pri-tiskanji Vošnjakovcev je dobil g. kanonik 116 glasov, Vošnjak le 61 in Žnidaržič 12. Zname-nito je še to, da je Vošnjak v svojem rojstnem kraju, kjer ljudje svojega rojaka gotovo dobro poznajo, dobil le 2 glasa! V Brežicah je dobil izmed 109 volilcev g. Žnidaržič 57 glasov, gg. Kosar in Vošnjak pa vsak po 26, in zato je po postavi nastopila zdaj ožja volitev med g. Ko-sar-jem in dr. Vošnjak-om, ker nobeden ni bil dobil absolutne večine glasov. In zdaj se je po-kazalo, da liberaluh liberaluha ljubi, ker so se združili mladoslovenci z nemčurji, in prišleci iz Kranjskega so naše volilce silno zdelovali, naj več g. Kosar-ja ne volijo, sicer bo volitev zopet neveljavna, in naj dajo svoje glasove dr. Voš-njaku. 5 naslednjih se je dalo pregovoriti: Stožir iz Vojnika, 1 volilec iz Prežine, 2 iz Šoštanja in še eden več iz Laškega; 5 jih je pa bilo izostalo, kar je tudi g. vitez Rezingen storil, ki je pri prvej volitvi dal svoj glas Žnidaržiču, potem je pa šila in kopita pobral — Teharčanom v po-duk, da si takih mož več ne izbirajo, če so tudi vitezi! Tako je dobil zdaj g. Kosar le 106 gla-sov, Vošnjak pa 79. V Brežicah je pri drugej volitvi dobil g. Kosar 32 glasov in V. z nemšku-tarskimi vred 74 in je tako po nesramni agitaciji

svoje drhali, ki je tudi grd pamflet zoper g. Kosarja med volilce delila, z ubogimi 12 glasovi zmagal — v savinski dolini gotovo zadnjokrat; kajti možje videti surovo obnašanje teh ljudi — so zaprisegli, da take baže ljudi ne bodo nikdar volili, saj nemškutarjev še nismo nikdar tako razsajati videli. Sram vas tedaj bodi svoje omike in svobode, s katero se bahate! Na laž ste tudi postavili, kar vedno ponavljate, češ, da vera ni v nevarnosti. Vse poštene in tudi omahljive ste 20. okt. v Celji res v veri potrdili, ker so videli gnjusobo, strast in sovraštvo zoper ves duhovski stan.

Iz Gradca. — Volitva namestnika barona pl. Kúbek za državnega poslanca v tukajšnji okolici velja tudi v merodajnih krogih kot jasen dokaz, da je liberalcem začelo manjkati možev, ki bi si upali in znali pridobiti zaupanje kmečkih volilcev. Komaj 125 glasov nasproti 123 je srečno ulovil c. k. namestnik. — Pa zakaj neki ta visoki gospod poprej ni mislil, da ga utegne ogromna manjšina s kakimi nezaupnicami na sramoto postaviti? — In tetica „tagespošta“? Prej je na vse grlo kričala, da liberalci ne marajo uradnikov, zdaj pa se prav po otročje veseli te dvomljive zmage. — Zares prav liberalna doslednost, vredna liberalnih načel! —

Za poduk in kratek čas.

Slepi liberalizem.

(Nekoliko po „Novicah.“)

„Pač prava reva je to“ — reče slepi berač svojemu hromemu tovaršu — „tu imam dve zdravi nogi in bi si lahko ljubega kruhka v obilosti sprosila, pa kaj mi pomagata nogi, če ne vidim in tedaj tudi iti ne morem.“ „Pravo imaš“ — odgovori mu hromi tovarš — „pa tudi meni se boljša ne godi. Jaz imam sicer zdrave oči, pa kaj mi koristijo? Nogi ste za nič, tedaj si tudi težko kaj sprosila.“ „Kako pa bi bilo“ — pravi slepec — „ako bi midva v španoviji beračila? Kupiva si voziček in osla, potem pojde najino rokodelstvo izvrstno izpod rok. Jaz te bom vzdigaval na voz, ti boš vozarila in tako se popeljeva prav prilično od vasi do vasi.“ „Zvita buča si res!“ — reče hromi — „tvoj predlog mi je prav po vseči, precej drugi teden začneva na ta način beračiti.“ — In tako se je tudi zgodilo. Al slepec ni kaj preveč zadovoljen z voznikom, ki svoji novi umetnosti še ni dosti kos, zatoraj mu vedno očita, da prepočasi vozari in beračija škodo trpi. Slednjič prideta do strmega klanca; ubogi osel vleče na pretrganje, da bi do vrha pricizal svoja gospodarja. Slepec čuti, da voz le počasi se naprej premikuje, zatoraj se čedalje bolj prepira s tovarišem. Ta obdelava z bičem uboze siveca na vso moč, — dolgouh potegne s skrajnini silami naprej, tako da se obe „štrangi“ potrgate,

voz pa jo vlije kakor zdivjan nazaj doli po klanecu.

„Alo! tako je prav!“ zakriči slepec ves vesel, čujó, kako voz strašansko ropóče, in misleč, zdaj jo gré jaderno naprej.

Ta povest je živa podoba sedanjega „napredka“ (?), precartane liberalne dôbe; pa ne da bi kdo mislil, da so naši liberalci dolgouhi pri tej beraški kripi, nič manj kot to! Tudi ne rečem, da je „napredek“ (?) sedanjega časa hrom; — da ga imam pa za slepega, mi nihče ne bo jemal za zlo, ker mislim, da je ta „napredek“ že brez glave, tedaj tudi brez oči na svet prišel. Tu ti sedi, ljubi bralec, slepi liberalizem v kripci, hromi duh časa pa vozari. Kdo je osel pri tem beraškem vozičku, lahko sam uganeš; — zadosti, dolgouh vleče na vso moč naprej, vsi konopci popokajo, in ko voz v divjem teku nazaj doli drdrá, misli slepi „napredek“, da gré naprej in vés navdušen kriči: „Alo, tako je prav!“

Žalibog! da gré z vsm našim stanjem že zdavnej tako na vzdol. Liberalna „Laibacherica“ piše 2. dne t. m. precej na prvi strani takole: „Das Volk ist in religiöser Beziehung ungläubiger, dagegen politisch reifer geworden; das Volk verfolgt in der Neuzeit mehr irdische, greifbare, als auf jenseits vertröstende, noch unbekannte Zwecke...“ Ona tedaj spoznava — in z veseljem — da je ljudstvo neverniše postalo. Da je pa — se ve da zaradi tega — politično bolj zrelo, to je treba še le dokazati. Ali je morda to politična zrelost, ako se pusti ljudstvo za nos voditi liberalizmu, bodi si „Tagespoštini“ ali „Narodo-tedenski“ ali kak drugi? Ali je to politična zrelost, da so se nekteri od liberalcev naučili z blatom ometavati sv. vero, njene naprave, poštene možake slovenskega naroda in njemu zvesto duhovščino?? „Čem nejeverniše je ljudstvo, tem bolj politično zrelo.“ Izvrstna logika! Najnejeverniši ljudje so gotovo vsi potepuhi in take baže ljudje, zlasti po velikih mestih, ki nikdar od Boga nič ne slišijo in imajo manj vere kakor divjaki; ti morajo tedaj najbolje politično zreli biti, marsikdo za — vislice! Vzemil ljudstvu vero, in kaj imaš potem? Ne več ljudstva, ampak besno drhal, ki divja zoper Boga in vlado, ki slednjič samo sebe razmesari in ugonobi.

Drago slovensko ljudstvo! Vidiš li zdaj dolgouhe, ki na vozu peljajo laži-napredek? — ali čuješ, kako slepi liberalizem tuli: „Alo, zdaj je prav!“ — To so lučnjaki ti liberalci! toliko svetlobe okoli sebe sipljejo, da solnčni svit še brljava „lešerba“ proti njim ni! — Če jim v enomer pred oči stavimo, da bode še posebno narodna stvar trpela, ako liberalci duhovne v vladne telege vprežejo, nam odgovarjajo: „Aló, tako je prav; cerkev se mora popolnem vladi podvreči!“

„Vera ni v nevarnosti“ — tolažijo liberalci kratkovidne ljudi; pri tem pa spodkopavajo, da